

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IVK 189/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	L. B.	W dniu 23 grudnia 2014 roku w Ł., działając jako Prezes Zarządu spółki (...) sp. z o.o. wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego	

		<p>rozporządzenia mieniem w kwocie 500.000,00 zł, co stanowi mienie znacznej wartości, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika w/w w podmiotu, co do okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, poprzez przedłożenie przy ubieganiu się o zawarcie umowy kredytu obrotowego (...) nr (...), nierzetelnej dokumentacji w postaci sprawozdań finansowych za rok 2013 i 2014 oraz historii operacji na rachunku bieżącym spółki, jako mające istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu oraz co do zamiaru spłaty kredytu, działając tym samym na szkodę w/w,</p> <p><i>tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</i></p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W bliżej nieustalonym czasie 2014 roku z oskarżonym skontaktował się poznany wcześniej mężczyzna i zaproponował mu założenie firmy. Za założenie firmy miał mu zaś zapłacić 5 000,00 złotych. Oskarżony L. B. się na to zgodził.</p> <p>W dniu 13 listopada 2014 roku w W., w obecności</p>	<p>pismo (...) S.A.</p>	<p>1-5</p>	

notariusza doszło do sprzedaży udziałów spółki (...) sp. z o.o. pomiędzy sprzedającym P. M., a kupującym L. B.. Po wyjściu od notariusza oskarżony otrzymał 5 000 zł, od taksówkarza.

Po pewnym czasie z oskarżonym skontaktował się ponownie poznany wcześniej mężczyzna, który uprzedził go, iż oskarżony zostanie zawieszony do jednego z banków w Ł. w celu podpisania kilku dokumentów.

W dniu 23 grudnia 2014 roku oskarżony L. B. reprezentując spółkę (...) sp. z o.o. jako Prezes Zarządu zawarł z bankiem (...) S.A. umowę o kredyt obrotowy nr (...) na kwotę 500 000,00 złotych. Kredyt został udzielony w oparciu o przedstawione przez spółkę nierzetelną dokumentację w postaci sprawozdań finansowych za lata 2013 i 2014 oraz historii operacji finansowych na rachunku bieżącym spółki.

Kredyt nie został spłacony. Postępowania egzekucyjne wobec spółki zostały umorzone wobec ich bezskuteczności.

Na dzień 3 października 2017 roku oskarżony nadal był Prezesem Zarządu w/w Spółki.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego

mu czynu i opisał okoliczności jego popełnienia. Oskarżony nie był dotychczas karany.			
umowa o kredyt z dnia 23.12.2014	6-8		
umowa sprzedaży udziałów w spółce (...) sp. z o.o. z dnia 13.11.2014	9-12		
potwierdzenie stanu zadłużenia z dn. 22.11.2016	13		
Rachunek zysków i strat, bilans spółki na dzień 31.12.2014	14-16		
zeznanie podatkowe spółki za 2012 rok i 2013	17-18 77-78		
sprawozdanie finansowe za okres od 09.11.2011 do 31.12.2012	19-28		
sprawozdanie finansowe za okres od 01.01.2013 do 31.12.2013	29-40		
wyjaśnienia oskarżonego	204-205		
załącznik do umowy z dn. 23.12.2014 o kredyt nr (...)	48-50		
wniosek spółki (...) sp. z o.o. o udzielenie przez (...) gwarancji spłaty kredytu	51-57		
weksel wraz z deklaracją	58-65		

pełnomocnictwo do pobrania środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku z dn. 23.12.2014	66	
notka z inspekcji kredytobiorcy	67	
analityczne sprawozdanie finansowe	68	
wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego - (...) sp. z o.o.	90-91	
umowa najmu lokalu z dn. 26.11.2014	94-95	
zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach z dn. 15.12.2014	96	
zaświadczenie Banku (...) o posiadaniu rachunku przez spółkę	97	
referat kredytowy	98-101	
akt założycielski spółki z dn. 9.11.2011	102-107	
protokół przesłuchania świadka S. M.	113-117	
pismo banku	240	
wypis z KRS na dzień 03.10.2017 r.	122-125	
zeznania podatkowe spółki za lata 2013-2014	137-142	

protokół zatrzymania oskarżonego	200		
karta karna	175, 204		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.		brak	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Co do wszystkich faktów	Jak wyżej	<p>Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego L. B., zeznania świadka S. M. oraz dokumenty jak choćby umowy o kredyt.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał w zasadzie za wiarygodne. L. B. opisał okoliczności poznania mężczyzny, który zaproponował mu kupno udziałów Spółki</p>	

(...), a następnie wzięcie kredytu. Jego wyjaśnienia jakoby nie wiedział, że chodzi o kredyt w kwocie pół miliona złotych jawią się jako nieprzekonujące. Oskarżony nabył udziały w/w Spółki, a później jako Prezes Zarządu tejże Spółki zaciągnął kredyt. Będąc osobą poczytalną, której zdolność pojmowania znaczenia swojego czynu nie została zakwestionowana w toku postępowania zdawał sobie sprawę, że zaciągając kredyt będzie zobowiązany do jego spłaty. Nadto, podpisał stosowne dokumenty w banku. Musiał także zdawać sobie sprawę z tego, że jego rola w tym „procesie” służy również ukryciu osób, które weszły w posiadanie kwoty otrzymanego kredytu.

Brak podstaw do kwestionowania zeznań świadka S. M.. Złożyła ona zeznania dotyczące przedmiotowego kredytu - znajdują one oparcie w dokumentach bankowych.

Również materiał dowodowy w postaci środków dowodowych o charakterze nieosobowym Sąd ocenił jako wiarygodny, gdyż jest on wyczerpujący i logiczny, został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Dokumenty znajdujące

		<p>się w aktach sprawy nie zawierają żadnych sprzeczności, które mogłyby podważyć rzetelność sformułowanych w nich wniosków. Rzeczowy materiał dowody wspólnie z innymi dowodami mającymi atrybut wiarygodności tworzy spójny obraz wydarzeń.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		brak	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1. 2.-3.	L. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analiza okoliczności sprawy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony			

L. B. popełnił zarzucany mu czyn. Zgodnie z treścią art. 286 k.k. karze podlega ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Nadto zgodnie z art. 297 §1 k.k. odpowiada także ten, kto przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego. Działania podjęte przez oskarżonego niewątpliwie miały na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, którą to korzyść L. B. osiągnął. Dokonał on zakupu udziałów spółki (...), a następnie jako Prezes Zarządu tej Spółki zawarł umowę kredytu na kwotę 500 000,00 zł, przedstawiając w banku nierzetelną dokumentację finansową tej Spółki (która miała istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu). Wprowadził w błąd pokrzywdzonego nie tylko co do kondycji finansowej podmiotu, który reprezentował ale i

co do zamiaru spłaty tego kredytu.

Kredyt nie został spłacony, a egzekucje okazały się bezskuteczne. Fakt, iż zrobił to za namową innej osoby, (której jak twierdzi dany nie zna), pozostaje bez znaczenia dla jego odpowiedzialności karnej. Działal bowiem wspólnie i w porozumieniu z tą osobą. Bez jej udziału, do tego przestępstwa by nie doszło. Dlatego też Sąd uzupełnił opis czynu w tym zakresie.

Jako, że czyn ten został popełniony w stosunku do mienia znacznej wartości należało także przywołać art. 294 §1 k.k.

Ponieważ L. B. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona określone w kilku przepisach ustawy karnej, sąd skazał oskarżonego za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów – art. 11 §2 k.k.

Oskarżony jest osobą dorosłą. W toku postępowania sądowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały w stopniu znacznym u oskarżonego zdolność rozpoznania znaczenia przypisanego mu czynu i pokierowania postępowaniem.

Oskarżony miał możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno w

aspekcie fizycznym jak i prawnym. W chwili dokonania przypisanego mu czynu miał niczym nie skrepowaną wolną wolę i mógł zachować się zgodnie z normami prawnymi. Biorąc pod uwagę wskazania art. 115 § 2 k.k., należy stwierdzić, że czyn oskarżonego charakteryzuje większa niż znikoma społeczna szkodliwość. W sprawie nie zaistniały również żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu oskarżonego i tym samym usprawiedliwiały zachowanie niezgodne z prawem. W konsekwencji, oskarżonego należy uznać za winnego dokonania czynu bezprawnego, karalnego i karygodnego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy art. 53 § 1 i § 2 k.k. Na niekorzyść oskarżonego przy wymiarze kary Sąd poczytał znaczną szkodliwość społeczną jego czynu wynikającą z godzenia w jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem – mienie, nadto w uczciwość obrotu finansowego i wzajemne zaufanie jego uczestników, działania umyślnego, z zamiarem bezpośrednim. Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał na korzyść oskarżonego dotychczasową niekaralność, przyznanie

się do winy, wskazanie okoliczności popełnienia czynu.

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu za ten czyn karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej wobec L. B. kary 1 roku pozbawienia wolności na okres 3 lat próby.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i uwzględnia stopień szkodliwości społecznej jego czynu. Kara orzeczona w tym rozmiarze będzie w stanie spełnić swe podstawowe cele. Ponieważ nie przekracza ona jednego roku pozbawienia wolności, możliwym było rozważenie w stosunku do oskarżonego zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia kary. L. B. nie był dotychczas karany, a jego sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego, właściwości i warunki osobiste uprawniają do przypuszczenia, że jego dalsze postępowanie cechować będzie poszanowanie dla podstawowych zasad porządku prawnego. Dodatkowym bodźcem

<p>będzie przeto grożąca mu możliwość zarządzenia wykonania warunkowo zawieszonej kary. Nadto okres próby oznaczony przez Sąd jest adekwatny do wdrożenia oskarżonego do prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie.</p> <p>Dodatkowo dla wzmocnienia efektu wychowawczego Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu na piśmie co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby - art. 72 § 1 pkt 1 k.k.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Jak wyżej	4.		Na podstawie art. 72 §2 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 250 000 złotych tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd nie uwzględnił wniosku prokuratora w trybie art. 46 §1 k.k. albowiem został on złożony po terminie wskazanym w art. 49a k.p.k.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5.</p>	<p>W oparciu o treść art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w kwocie 490 zł.</p>	
<p>7. Podpis</p>		
<p>Edyta Markowicz</p>		